

**KARDINALOVA HOMILIJA
NA MISI O SPOMENU 10. OBLJETNICE TREĆEG PASTIRSKOG POHODA
BL. PAPE IVANA PAVLA II. NAŠOJ CRKVI I DOMOVINI**

Rijeka, 9. lipnja 2013. godine.

Liturgijska čitanja: 1Kor 17,17-24; Gal 1,11-19; Lk 7,11-17

Draga braćo i sestre!

1. Okupili smo se danas na prostoru Riječke bogoslovije da zajedno proslavimo nedjeljnu Euharistiju i da njome zahvalimo Trojednome Bogu za treći pohod blaženoga pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj, od 5. do 9. lipnja 2003. godine. Upravo s ovoga mjesta, na današnji dan, nakon što je u Bogoslovskom sjemeništu slavio Misu, ujutro 9. lipnja 2003. godine, Ivan Pavao II. krenuo je prema zračnoj luci na Krku da bi se još nakratko zadržao u Zadru na molitvi Šestog časa i zatim vratio u Rim. Nijedan hrvatski grad ne može se dičiti time da je pet dana uzastopce bio domaćin Svetom Ocu, kao što to smije naša Rijeka. Za dom za vrijeme svog jubilarnog stotog putovanja Ivan Pavao II. izabrao je Bogoslovsko sjemenište u Rijeci čime je posebno opečatio ovu važnu Ustanovu u Rijeci. Dragi vjernici, sve nas to ispunja i ponosom i zahvalnošću. I meni je drago da danas, po želji i pozivu vašeg nadbiskupa Ivana, zajedno s vama slavim ovu Misu zahvalnicu.

Riječ Božja današnje Mise govori nam kako Bog Saveza, Bog Isusa Krista, djeluje u ljudskoj povijesti. Sveti Pavao s velikom pronicljivošću čita povijest spasenja kao povijest Božjeg izabranja, jer Bogu se svidjelo otkriti

nam Sina svoga. Kada kažemo da Bog djeluje u povijesti, spoznajemo kako On u ljudskoj povijesti poziva i izabire ljude koji su sposobni spoznati Božju volju i vršiti djela koja ukazuju na potrebu izlaska, oslobođenja, novoga početka, ljude koji otvaraju nove perspektive. Isus je u Evanđelju predstavljen po uzoru na starozavjetnog proroka Iliju. Bog ostaje vjeran, On u svim vremenima pohađa svoj narod. Bog od Abrahama, sve do dara Radosne vijesti s Isusom Kristom, od njega izabranim apostolima te njihovim nasljednicima dolazi do kraja svijeta. Prvo misno čitanje, kao i Evanđelje, pokazuje kako Bog pohađa svoj narod i naviješta svoje milosrđe čovjeku.

2. Draga braćo i sestre, spominjući se desete obljetnice trećeg pohoda blaženog Ivana Pavla II. Hrvatskoj govorimo o velikom događaju za Hrvatsku, za grad Rijeku, sjećamo se topline zajedništva što smo ga doživjeli, ljubavi i blizini koju nam je posvjedočio, jednom riječju, svi se slažemo bili su to za sve nas posebni dani koji su duboko ubilježeni u naš spomen. Bili su to dani Božjeg pohoda u osobi Isusova namjesnika na zemlji, sada blaženog pape Ivana Pavla II. koji je na Trgu svetog Petra u Rimu, 13. svibnja 1981. godine, na spomendan Majke Božje Fatimske i krvlju posvjedočio vjernost Isusu Kristu.

Katolička Crkva je i u tjednima između odreknuća od službe pape Benedikta XVI. i izbora pape Franje živjela posebnost Božje blizine, osjećali smo kako je tih dana sve bilo usredotočeno prema Rimu. Tu su posebnost zapazili i mediji, jer je u to vrijeme ne samo vjerna već i svjetska javnost

s osobitim zanimanjem pratila događanja u Vječnom gradu. O svemu tome može se govoriti fenomenološki. Međutim čovjek intuitivno, bilo da je vjernik ili smatra da to nije, osjeća potrebu za nečim višim. Čovjekova narav je po sebi otvorena prema Bogu. Veliki naučitelj Augustin je to izrazio ovako: »Za sebe si nas stvorio, o Bože, i nemirno je naše srce dok se ne smiri u tebi« (Ispovijesti I., 1).

I mi kao vjernici u Papinom pohodu Rijeci spoznajemo Božji pohod ovom Gradu. Zahvalni smo za taj dar i želimo ga čuvati kao zalag velikog Božjeg blagoslova. Riječi i geste Ivana Pavla II. autentične su jer su praćene dosljednošću života čovjeka koji je sav pripadao Bogu.

3. Prvi nasljednik Ivana Pavla II. na Petrovoj stolici, papa Benedikt XVI., dana 1. svibnja 2011. godine, na dan proglašenja blaženim svog prethodnika o njemu je rekao: »Ivan Pavao II. je blažen zbog svoje vjere, snažne i velikodušne, apostolske... Svojim svjedočanstvom vjere, ljubavi i apostolske hrabrosti, popraćene velikim ljudskim nabojem, taj je uzorni sin poljskog naroda pomogao kršćanima u svem svijetu da se ne boje reći da su kršćani, da pripadaju Crkvi, da govore o Evanđelju. Jednom riječju, pomogao nam je da se ne bojimo istine, jer istina je jamstvo slobode... Vratio nam je snagu da vjerujemo u Krista, jer Krist je 'Redemptor hominis', Otkupitelj čovjeka... Njegova je poruka bila: Čovjek je put Crkve, a Krist je put čovjekov... Ivan Pavao II. je poveo Božji narod da prijeđe prag tisućljeća, koji je upravo zahvaljujući Kristu mogao nazvati 'pragom nade'... On je dao kršćanstvu novo usmjerenje za budućnost, za Božju budućnost,

koja nadilazi povijest ali ujedno i utječe na povijest. Taj naboj koji je na neki način bio prepušten marksizmu i ideologiji napretka, on je opravdano vratio kršćanstvu, povrativši mu autentični izraz nade...«, naglasio je Benedikt XVI. te posvjedočio: »Primjer njegove molitve uvijek me pogađao i izgrađivao. On je uranjao u susret s Bogom, usprkos brojnim dužnostima njegove službe. A onda svjedočanstvo njegove patnje. Gospodin ga je malo pomalo lišio svega, no on je uvijek ostao 'stijena', onakav kakvim ga je Krist želio«.

4. Taj Božji čovjek u skladu s geslom trećeg Papinog pohoda Hrvatskoj: »Obitelj – put Crkve i naroda«, u Rijeci na Delti, na duhovsku nedjelju, 8. lipnja 2003. godine uputio je svima, a posebno katoličkim obiteljima jednostavne, jasne i konkretne poruke. Vjerujem da nam postaje sve očitije kako u sadašnjem i vremenu kojem idemo ususret te riječi i pozivi postaju sve aktualniji, dok doživljavamo što se sve i u hrvatskom društvu može dovoditi u pitanje.

U svjetlu Duhova govorio je o obitelji, kao jednom od najdragocjenijih dobara čovječanstva. Obitelj je goruća tema našega društva. Papa je tražio »povlaštenu pozornost i jasne mjere, koje će promicati i štititi njezin ustroj, razvoj i stalnost«. Ovdje, u Rijeci, pozvao je kršćanske obitelji da se ne ustručavaju vlastitim životom svjedočiti i predlagati istinski Božji naum. Ponovio je da je obitelj zajednica života utemeljena na ženidbi, »na postojanome i vjernome zajedništvu muškarca i žene, međusobno vezanima javno očitovanom i priznatom svezom«.

Upravo nam je ovdje u Rijeci, govoreći o obitelji, govorio o Duhu Svetom i kršćanskoj nadi. Poručio nam je Ivan Pavao II.: »Današnje je društvo dramatično rascjepkano i podijeljeno. Baš je zato i tako očajno nezadovoljno. Ali kršćanin se ne miri s umorom i samim tijekom zbivanja. Budite narod nade! Budite narod koji moli... Budite narod koji vjeruje u Riječ, koju nam je dao Bog...« Obratio se i mladima, dozvao u svijest istinu da »mali niski ciljevi ne mogu nikada utažiti žeđ za srećom i puninom«, koja je u njihovu srcu. Dragi mladi kršćani, Papa vas je jasno upozorio da vam je Bog dao zadaću koju nitko ne može ispuniti doli svatko od vas osobno.

5. Blaženi papa Ivan Pavao II. poznao je Hrvatsku i volio je. Riječi onoga tko nas voli treba češće čitati i u njima pronalaziti još dublju poruku. Blaženi Ivan Pavao II., osim što nas je volio kao pastir Crkve, upućivao nas je na onoga koji nas voli neizmjerljivo, na Boga i na njegova Duha. Tu je na riječkoj Delti rekao: »Kristova je Crkva uvijek, tako reći, u prigodi Pedesetnice«. Crkva neprestano ostaje mlada i živa jer Duh neprestano silazi na nju.

Draga braćo i sestre, jesu li prepoznatljive te Papine riječi u našem životu, u životu ovoga Grada, u životu Crkve i hrvatskoga društva? Zacijelo nije dostatno da se tek kaže kako je taj Veliki Papa pohodio našu Domovinu; niti nas može obradovati prigodno povezivanje njegova imena uz pojedine inicijative. Suviše se olako govori o kršćanskim vrijednostima u našem društvu, jer ih puno puta ne vidimo upravo tamo gdje moraju

živjeti da bi njihovo spominjanje imalo smisla. Ako volimo Krista i Evanđelje, ako poštujemo Svetoga Oca, onda bi to trebalo biti vidljivo u našem životu, u našim zakonima; u kulturi, odgoju, znanosti i obrazovanju; tim bi vrijednostima trebalo disati gospodarstvo i politika.

Blaženi Ivan Pavao II. nam je naznačio put istinskoga napretka. Rekao nam je jasno gdje se nalazi radost i sreća. Isticao je naše vrijednosti i prepoznavao našu veličinu koju sami toliko puta obescjenjujemo. Uvjeravao nas je da stojimo na čvrstome temelju, ako ostanemo vjerni Kristu, što je pokazala naša daljnja i bliža prošlost te da ne dopustimo da nas poljuljaju prolazne primamljive ponude kojima je rasadište u zlu.

6. Braćo i sestre, Ivan Pavao II. nam je svima nešto rekao. Želimo li ga uistinu čuti? Želimo li nakratko zastati u tišini i šutjeti, da bismo vidjeli Božju istinu o sebi i sebe u hrvatskome društvu? O Ivanu Pavlu II. se govorilo i govori puno, ponekad samo radi toga da se ne bi čulo govoriti samoga Papu. Lakše je davati ocjene, nuditi svoja, često iskrivljena tumačenja, nego prihvatiti njegov govor i istinu Evanđelja. Nakon njegove smrti u cijelome su svijetu, a na osobit način u Hrvatskoj, vjernici jasno pokazali prepoznavanje njegove veličine u Božjoj veličini.

Završavam riječima koje je blaženi Ivan Pavao II. izgovorio u Zadru na oproštaju s Hrvatskom. Braćo i sestre, te riječi dišu blizinom i osjećajima koji su nam prirasli srcu.

»Hvala tebi ljubljeni puče hrvatski, koji si me dočekaš raširene ruke i srca otvorena... Zemljo Hrvatska, Bog te blagoslovio!«

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Dolaskom u Rim, na prvoj audijenciji srijedom, osvrćući se na svoj stoti apostolski pohod izvan Italije Ivan Pavao II. je rekao:

»I tijekom ovog putovanja mogao sam utvrditi koliko je kršćanstvo pridonijelo umjetničkom, kulturalnom, ali ponajprije duhovnom i moralnom razvoju Hrvatske i njezinog naroda. Na tom će čvrstom temelju dragi hrvatski narod moći sada, na početku trećeg tisućljeća, nastaviti izgrađivati svoju povezanost i stabilnost, kako bi se skladno integrirao u zajednicu europskih naroda. Neka Bog nastavi blagoslivljati i štititi Hrvatsku! Ona će uvijek imati povlašteno mjesto u mojoj ljubavi i u mojoj molitvi«.

A mi, draga braćo i sestre, sada imamo zagovornika na nebu.

Blaženi Ivane Pavle II. moli za nas. Amen.